



Europeiska Kommissionen

Fact Sheet



EU:S POLITIK FÖR LANDS- BYGDSUTVECKLING 2007–2013



Innehållsförteckning

Inledning	3
1. Utvecklingen av EU:s åtgärder för landsbygdsutveckling fram till idag	4
2. Den nya förordningen om landsbygdsutveckling – det strategiska tillvägagångssättet	7
3. Åtgärder för landsbygdsutveckling	10
4. Genomförandet av politiken	17
5. EU:s ekonomiska stöd till landsbygdsutvecklingen	18
6. För mer information	19
Bilaga	20

Europe Direct är en tjänst som hjälper dig att få svar på dina frågor om Europeiska unionen. Gratis telefonnummer (*):
00 800 67 89 10 11

(*) Vissa mobiltelefonoperatörer tillåter inte 00 800-nummer eller avgiftsbelägger dem.

En stor mängd övrig information om Europeiska unionen är tillgänglig på Internet via Europa-servern (<http://europa.eu>). Kataloguppgifter finns i slutet av publikationen.

Luxemburg: Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, 2006

ISBN 92-79-03705-6

© Europeiska gemenskaperna, 2006
Kopiering tillåten med angivande av källan.

Så skaffar du EU-publikationer

Publikationer som ges ut av Publikationsbyrån och som finns till försäljning kan beställas på EU Bookshop <http://bookshop.europa.eu> via olika försäljningskontor. Du kan också beställa en förteckning över våra internationella försäljningsställen genom att skicka ett fax till: (352) 2929 42758.

Inledning

Mer än halva befolkningen i EU:s 25 medlemsstater lever i landsbygdsområden, motsvarande 90 procent av landytan, och landsbygdsutvecklingen är därför ett mycket viktigt politikområde. Jord- och skogsbruket spelar fortfarande en viktig roll för markförvaltningen respektive hushållningen med naturresurser i EU:s landsbygdsområden och som plattform för en ekonomisk diversifiering på landsbygden.

Förstärkningen av EU:s politik för landsbygdsutveckling har blivit en övergripande EU-prioritering. Detta framgick tydligt av slutsatserna från Europeiska rådets möte i Göteborg i juni 2001, där följande fastslogs: "Under senare år har den europeiska jordbrukspolitiken mindre koncentrerats på marknadsmekanismer och genom riktade stödåtgärder blivit mer inriktad på att tillfredsställa allmänhetens ökande krav på säkra livsmedel, livsmedelskvalitet, produkt-differentiering, djurens välbefinnande, miljö-kvalitet och bevarande av natur och landsbygd."

Efter 2003 och 2004 års genomgripande reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken första pelare¹ antog rådet (jordbruk) i september 2005 en politik för genomgripande reformer av landsbygdsutvecklingspolitiken under 2007–2013² på grundval av kommissionens förslag av den 14 juli 2004³.

I linje med slutsatserna om landsbygdsutveckling från Salzburgkonferensen (november 2003) och de strategiska riktlinjerna från Europeiska rådets möten i Lissabon och Göteborg, där man betonar de ekonomiska, miljömässiga och sociala dimensionerna av en hållbar utveckling, har följande tre övergripande mål fastställts för landsbygdsutvecklingspolitiken under 2007–2013:

- Att öka jordbrukets konkurrenskraft.
- Att genom stöd för markanvändningsplanering satsa på en bättre miljö och vårda landskapet.
- Att höja livskvaliteten på landsbygden och att uppmuntra till diversifiering av näringsverksamheten.

Reformen innebär också att gemenskapsinitiativet Leader integreras i de allmänna landsbygdsutvecklingsprogrammen och utgör dessutom ett viktigt led för att åstadkomma förenkling och samla landsbygdsutvecklingen under en gemensam ram för finansiering och programarbete.

¹ Som omfattar system för marknadsstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken samt direktstöd för jordbrukare.

² Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. EUT L 277, 21.10.2005.

³ KOM(2004) 490 slutlig: Kommissionens förslag till rådets förordning om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU): 14.7.2004.
http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/sv/com/2004/com2004_0490sv01.pdf





1. Utvecklingen av EU:s åtgärder för landsbygdsutveckling fram till idag

EU:s politik för landsbygdsutveckling har växt fram som ett led i utvecklingen av den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) och gått från att vara en politik som syftade till att åtgärda jordbrukets strukturproblem till att inbegripa jordbrukets mång-facetterade roll i samhället, och inte minst de utmaningar som landsbygden står inför i ett vidare perspektiv.

a) Den tidigare utvecklingen

Inledningsvis låg fokus på stöd till fysiskt kapital (investeringar) inom jordbruket och i senare led av produktionskedjan. Genom stöd till bearbetning och saluföring ville man få livsmedelskedjan att integreras från produktion till saluföring och bidra till att jordbruksstrukturen och primärsektorns konkurrenskraft förbättrades ytterligare. Efterhand uppmärksammades även det mänskliga kapitalet genom förtidspensioner och yrkesutbildning.

Under 1970-talet infördes ett första territoriellt inslag i och med att det fastställdes vilka mindre gynnade områden som var berättigade till särskilda åtgärder. Syftet var att hindra flykten från jordbruket och landsbygden – eftersom den hotade vissa landsbygdsområdens överlevnad – samt att bevara naturmiljön och naturlandskapet. Längre fram utvecklades detta till en mer omfattande strategi, där åtgärderna för mindre gynnade områden integrerades med andra stödåtgärder för särskilda regioner.

b) Agenda 2000

I mitten av 1990-talet hade EU en rad olika instrument för att uppfylla mål som omstrukturering av jordbruket, regional/lokal utveckling och miljöintegrering. Genom överenskommelsen om Agenda 2000-reformen⁴ reglerades dessa åtgärder i en huvudförordning för landsbygdsutvecklingen⁵. Från en "meny" med 22 åtgärder kan medlemsstaterna välja de åtgärder som bäst motsvarar behoven i deras landsbygdsområden. Dessa åtgärder inkluderas sedan i deras nationella eller regionala program. EU:s deltagande i åtgärdsfinansieringen är beroende av åtgärd och berörd region.

I Agenda 2000 betecknades landsbygdsutvecklingen som "den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare", och syftet blev att komplettera fortsatta reformer på marknadsområdet (den första pelaren). Inom den gemensamma jordbrukspolitiken har det blivit allt viktigare att uppnå rätt balans mellan de båda pelarna.

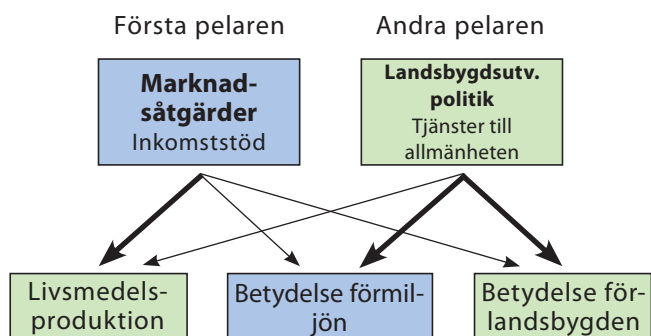
⁴ Vid toppmötet i samband med Europeiska rådets möte i Berlin i mars 1999 enades EU:s regeringschefer om ett antal reformer av EU:s politik (inklusive jordbrukspolitiken), varigenom budgetplanen för EU:s budget för perioden 2000–2006 fastställdes.

⁵ Rådets förordning nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 (EGT L 160, 26.6.1999).

c) GJP-reformen – juni 2003

De senaste reformerna visar tydligt att GJP:s två pelare kompletterar varandra, vilket tar sig uttryck i de nya frikopplade stöd, de tvärvillkor och den modulering (vilket innebär att pengar förs över från den första till den andra pelaren) som kommer att införas från och med 2005. Syftet med den första pelaren är att ge jordbrukarna ett grundläggande inkomststöd, samtidigt som de får fortsätta att producera om det finns en efterfrågan på marknaden. Inom den andra pelaren får däremot jordbruket stöd i sin roll som tjänsteleverantör till allmänheten när det gäller miljö och landsbygd, och landsbygden får stöd för att kunna utvecklas. Överenskommelsen från juni 2003 leder till en förstärkning av landsbygds-utvecklingspolitiken i och med att det införs nya åtgärder (som skall främja kvalitet och djurskydd samt hjälpa jordbrukare att uppfylla de nya EU-standarderna) och landsbygdsutvecklingen tillförs mer EU-medel genom att de direkta betalningarna ("modulering") till större gårdar minskar.

Hållbar utveckling inom jordbruket och landsbygdsområdena



d) Salzburgkonferensen

De huvudområden som behöver beaktas i den framtida landsbygdsutvecklingspolitiken behandlades i slutsatserna från den andra europeiska konferensen om landsbygdsutveckling, som anordnades i Salzburg i november 2003, "En fruktbar framtid för landsbygden – en politik som kan uppfylla våra ambitioner". Det rör sig om följande områden:

- **Jord- och skogsbruk:** Dessa sektorer fortsätter att spela en avgörande roll för att forma landsbygden och upprätthålla ekonomiskt bärkraftiga landsbygds-samhällen. Det är fortfarande i hög grad motiverat att ge offentligt stöd till EU:s politik för landsbygdsutveckling för att underlätta den pågående omstruktureringen av jordbruket samt främja en hållbar landsbygdsutveckling och ett balanserat förhållande mellan landsbygd och städer.
- **Landsbygden i ett vidare sammanhang:** Landsbygdens utveckling kan inte längre baseras enbart på jordbruket. För att främja ekonomiskt bärkraftiga samhällen på landsbygden är det oundgängligt att man diversifierar verksamheten både i och utanför jordbrukssektorn.
- **Livsmedelskvalitet och livsmedels säkerhet:** Europas medborgare lägger allt större vikt vid livsmedlens säkerhet och kvalitet, djurskyddet och vården av och förbättringen av miljön på landsbygden.
- **Tillgång till offentlig service:** I många landsbygd-sområden är det dålig tillgång till offentlig service, alternativa möjligheter till sysselsättning saknas och åldersfördelningen innebär minskade utvecklingsmöjligheter, i synnerhet för kvinnor och ungdomar.
- **Täckning av hela EU:s territorium:** Politiken för landsbygdsutveckling måste drivas i samtliga landsbygd-sområden i den utvidgade unionen, så att jordbrukare och

andra aktörer på landsbygden kan hantera de utmaningar som den pågående omstruktureringen av jordbrukssektorn innebär, liksom effekterna av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken och de föränderliga mönstren i handeln med jordbruksprodukter.

- **Sammanhållning:** EU:s politik för landsbygdsutveckling utgör redan nu ett viktigt bidrag till den ekonomiska och sociala sammanhållningen och detta bidrag måste förstärkas inom ett utvidgat EU.
- **Aktörernas delaktighet:** En stor grupp aktörer har ett aktivt intresse av att värna om en hållbar ekonomisk, miljömässig och social utveckling av Europas landsbygd och dessa bör vara med och utforma åtgärderna för landsbygdsutveckling. Framtidens politik måste innebära att EU:s stöd till landsbygden tar formen av lokala partnerskap nerifrån och upp genom att man bygger på erfarenheterna från Leadermodellen.
- **Partnerskap:** Politiken för landsbygdsutveckling bör genomföras inom ramen för ett partnerskap mellan offentliga och privata organisationer och det civila samhället (i enlighet med subsidiaritetsprincipen).
- **Förenkling:** En avsevärd förenkling av EU:s politik för landsbygdsutveckling är både nödvändig och angelägen. Genomförandet bör baseras på ett sammanhållet system för programmering, finansiering och kontroll som är skraddarsytt för landsbygdsutvecklingens behov.



e) Översyn av politiken 2007–2013: Förslag till förordning – den utvidgade konsekvensanalysen

I samband med den nya budgetplanen för programperioden 2007–2013 gjorde Europeiska kommissionen en genomgripande analys av politiken för landsbygdsutveckling, vilket även omfattade en utvidgad konsekvensanalys av den framtida landsbygdsutvecklingspolitiken. I denna utvidgade konsekvensanalys fastställdes mål för den framtida landsbygdsutvecklingspolitiken, policyalternativ jämfördes och resultaten från samråd med olika aktörer redovisades. I denna analys drog man slutsatser för landsbygdsutvecklingspolitiken efter 2006 och beskrev innehåll och genomförandemekanismer. Slutsatserna från den utvidgades konsekvensanalysen avspeglas i den nya förordningen om landsbygdsutvecklingen⁶.

⁶ SEK(2004) 931, den utökade konsekvensanalys som medföljer förslaget till rådets förordning om stöd för landsbygdsutveckling, samt SEK(2005) 914, den uppdaterade konsekvensanalysen.



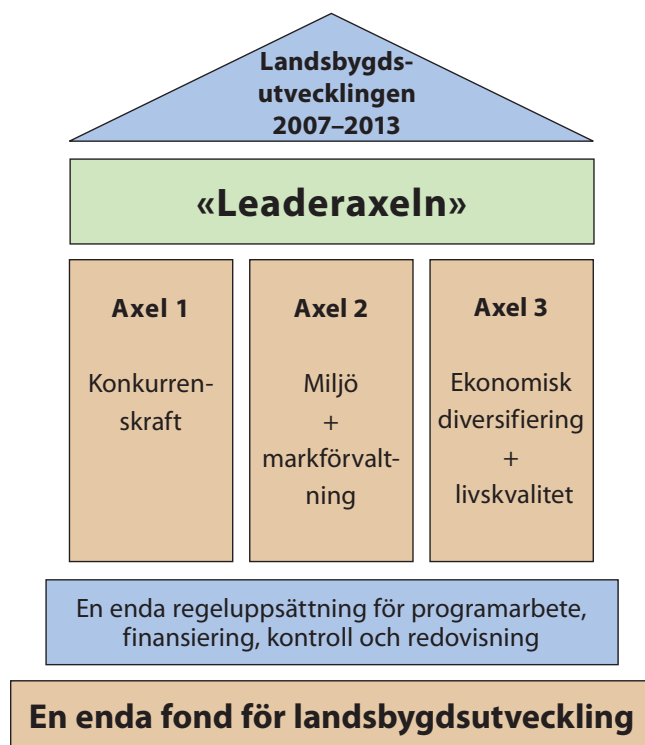
2. Den nya förordningen om landsbygdsutveckling – det strategiska tillvägagångssättet

EU:s politik för landsbygdsutveckling beskrivs i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 och kännetecknas av "kontinuitet och förändring": Politiken kommer även framöver att omfatta en "meny" med åtgärder som medlemsstaterna kan välja från och som de får gemenskapsstöd för inom ramen för integrerade program för landsbygdsutveckling. Den kommer att förändra hur programmen utvecklas genom att främja det strategiska innehållet och landsbygdsens hållbara utveckling. Den framtida politiken för landsbygdsutveckling inriktas därför på tre gemensamma centrala mål:

- Att stärka jord- och skogsbrukets konkurrenskraft.
- Att stödja markförvaltning och förbättra miljön.
- Att höja livskvaliteten och uppmuntra till diversifiering av näringsverksamheten.

Varje centralt mål i landsbygdsutvecklingsprogrammen motsvaras av en tematisk inriktning, en axel. De tre tematiska axlarna kompletteras med en "metodinriktad" axel för Leaderstrategin (Leaderaxeln). Det krävs en minimifinansiering för varje axel för att det skall vara en övergripande balans inom programmet (10 procent för axel 1, 25 procent för axel 2, 10 procent för axel 3 och 5 procent för Leaderaxeln – som kommer att vara 2,5 procent i de nya medlemsstaterna). Inom varje tematisk axel kommer det att finnas ett brett utbud av fördefinierade åtgärder för landsbygdsutveckling som kan användas som "byggklossar" (se tabell 1). Därifrån kan medlemsstaterna välja de åtgärder som de anser kommer att kunna ge mest mer värde med hänsyn till EU:s mål.

Detta gör att EU:s medfinansiering av landsbygdsutvecklingen kan koncentreras till gemensamma prioriteringar inom ramen för de tre axlarna, samtidigt som medlemsstaterna och regionerna får tillräcklig mycket flexibilitet för att åstadkomma balans mellan å ena sidan sektorsdimensionen (omstruktureringen inom jordbruket) och å andra sidan den regionala och lokala dimensionen (markförvaltningen och den socioekonomiska utvecklingen på landsbygden).





Med den nya förordningen har såväl det politiska innehållet som genomförandet förbättrats. De olika reglerna för programarbete, finansiering, rapportering och kontroll (från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, EUGFJ) under programperioden 2000–2006 har resulterat i en ökad administrativ börda för medlemsstaterna och kommissionen samt lett till brister i fråga om

helhetssyn, insyn, öppenhet och synlighet i landsbygdsutvecklingspolitiken. Det kommer att bli betydligt enklare att genomföra politiken med en enda fond, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), och en enda regeluppsättning för programarbete, finansiering, rapportering och kontroll.

Gemenskapens strategiska riktlinjer

1. Att förbättra jord- och skogsbrukssektorernas konkurrenskraft. De resurser som avsatts för axel 1 bör bidra till en stark och dynamisk europeisk livsmedelssektor genom att de inriktas på de prioriterade områdena kunskapsöverföring, modernisering, innovation och kvalitet i livsmedelskedjan och investeringar i fysiskt och mänskligt kapital.

2. Att förbättra miljön och landsbygden. För att skydda och förbättra EU:s naturresurser och landskap i landsbygdsområden, bör de resurser som avsatts för axel 2 bidra till följande tre prioriterade områden på EU-nivå: biologisk mångfald och bevarande och utvecklande av jord- och skogsbruk med högt naturvärde samt traditionella jordbrukslandskap, vatten, och klimatförändringar.

3. Att förbättra livskvaliteten i landsbygdsområden och främja diversifiering. De resurser som är avsatta för axel 3 bör bidra till den överordnade prioriteringen att skapa arbetstillfällen och förutsättningar för tillväxt. Den uppsättning åtgärder som finns tillgängliga under axel 3 bör främst användas för att främja kapacitetsuppbyggnad, förvärvande av färdigheter och organisation av lokal strategiutveckling samt för att se till att landsbygdsområden är attraktiva även för kommande generationer. När utbildning, information och entreprenörskap skall främjas, bör de särskilda behoven hos kvinnor, ungdomar och äldre arbetstagare beaktas.

4. Att bygga lokal kapacitet för sysselsättning och diver-

sifiering. De resurser som avsatts för axel 4 (Leader) bör bidra till prioriteringarna inom axlarna 1 och 2, och framför allt axel 3, men även spela en viktig roll när det gäller den övergripande prioriteringen att förbättra styrningen och mobiliseringen av landsbygdsområdenas egen potential.

5. Överföra prioriteringar till program. I sina nationella strategier bör medlemsstaterna se till att synergieffekter mellan och inom axlarna maximeras och att eventuella motsättningar undviks. De bör också överväga hur andra EU-strategier kan beaktas, särskilt inom miljöområdet.

6. Komplementaritet mellan gemenskapsinstrument. Synergieffekterna mellan struktur-, sysselsättnings- och landsbygdsutvecklingspolitiken måste stödjas. Medlemsstaterna bör sörja för komplementaritet och samstämmighet mellan de åtgärder som skall finansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden, Europeiska fiskerifonden och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling inom ett givet territorium och en given verksamhet. De viktigaste riktlinjerna i fråga om avgränsning av och samordning mellan de åtgärder som får stöd från de olika fonderna bör fastställas i de nationella strategiska referensramarna (nationellt strategidokument om sammanhållningspolitik) och den nationella strategiplanen om landsbygdsutveckling.



a) En ny fond för landsbygdsutveckling

Den nya fonden skall verka utifrån regler som är anpassade till flerårigt programarbete och använda sig av organisationsstrukturer och förfaranden, t.ex. nationellt godkända utbetalande organ och ett årligt räkenskapsavslut, vilket är något som medlemsstaterna har många års erfarenhet av och har visat sig vara framgångsrikt. Att det finns ett enda system för finansiering och programarbete när det gäller landsbygdsutvecklingen kommer att innebära en betydande förenkling jämfört med i dag. I och med att villkoren för att genomföra landsbygdsutvecklingsåtgärder har gjorts både enhetliga och enklare, ökar också flexibiliteten vid genomförandet och den ekonomiska planeringen för varje axel (vilket gör att medlemsstaterna lätt kan växla mellan olika åtgärder inom en axel).

b) Gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen

Utgångspunkten för den framtida landsbygdsutvecklingspolitiken är ett strategiskt tillvägagångssätt när man fastställer EU:s prioriteringar för landsbygdsutvecklingen. I februari 2006 antog rådet EU:s strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen⁷. Gemenskapens sex strategiska riktlinjer utgör en utgångspunkt för medlemsstaterna när de skall utarbeta sina **nationella strategiska planer för landsbygdsutveckling** som har följande syften.

- Identifiera de områden där EU-stödet för landsbygdsutveckling skapar mest mervärde på EU-nivå.
- Skapa en koppling till de viktigaste EU-prioriteringarna (Lissabon, Göteborg).
- Sörja för överensstämmelse med övrig EU-politik, främst på områdena sammanhållning och miljö.
- Underlätta genomförandet av den nya marknadsinriktade gemensamma jordbrukspolitiken och den nödvändiga omstrukturering som den kommer att medföra i både nya och gamla medlemsstater.

För att få en balanserad strategi kommer det att krävas en minimifinansiering för varje tematisk axel. Den föreslagna minimifinansieringen på 10 procent, 25 procent och 10 procent för axel 1, 2 respektive 3 är en skyddsmekanism som skall göra att varje program avspeglar åtminstone de tre övergripande målen, men procentgränserna har satts så lågt att medlemsstaterna eller regionerna har en väl tilltagen flexibilitetsmarginal (55 procent av EU-finansieringen) för att kunna lägga tyngdpunkten på vilken axel de vill utifrån sina egna förutsättningar och behov. När det gäller Leaderaxeln skall minst 5 procent (2,5 procent för de nya medlemsstaterna) av EU-finansieringen för varje program sättas in i en reserv. Leaderutgifterna räknas för de tre huvudaxlarna.

⁷ Rådets beslut av den 20 februari 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (EGT L 55, 25.2.2006, s. 20).



3. Åtgärder för landsbygdsutveckling

Den kommande politiken kommer att byggas kring de tre tematiska axlarna. För varje axel kommer en rad olika åtgärder att finnas tillgängliga. I den nya förordningen har villkoren för att genomföra insatser gjorts både enhetliga och enklare.

Medlemsstaterna fastställer sina landsbygdsutvecklingsprogram på nationell eller regional nivå och väljer de åtgärder som bäst motsvarar behoven i deras landsbygdsområden samtidigt som de beaktar de prioriteringar och den strategi som har valts i den nationella strategiska planen för landsbygdsutveckling.

3.1 Åtgärder under axel 1 (Att förbättra jord- och skogsbruksektorernas konkurrenskraft)

I allt fler landsbygdsområden får jordbruket en allt mindre framträdande roll, men det är fortfarande av stor betydelse när det gäller markförvaltningen inom EU, landsbygdsekonomi samt tillhandahållandet av livsmedel samt andra varor och tjänster till allmänheten. Samtidigt har konkurrensen inom sektorn ökat till följd av den tilltagande avregleringen av handeln med jordbruksprodukter. För att möta dessa utmaningar måste man fortsätta att eftersträva effektivitet och konkurrenskraft och samtidigt ta hänsyn till de olika landsbygdsområdenas varierande jordbrukspotential, inte minst i de nya medlemsstaterna där landsbygden kommer att genomgå en långtgående strukturomvandling även i fortsättningen. För att

åstadkomma konkurrenskraft krävs det en rimlig balans mellan lantbruksföretagens överlevnadsförmåga, miljöskyddet och landsbygdsutvecklingens sociala dimension. Investeringsstödet till fysiskt kapital är fortfarande betydelsefullt för att höja konkurrenskraften. Investeringarna i mänskligt och socialt kapital kommer samtidigt att vara viktigare än någonsin om jord- och skogsbruket skall kunna förbli en innovativ och dynamisk sektor som bidrar till att skapa tillväxt på landsbygden.

Att arbeta för ökad konkurrenskraft innebär att man förbättrar jordbruksföretagens ekonomiska resultat genom att t.ex. dra ner på produktionskostnaderna, öka företagets ekonomiska storlek samt främja innovation och ökad marknadsorientering. Att öka konkurrenskraften innebär också att man utnyttjar de möjligheter som erbjuds genom diversifiering av den ekonomiska verksamheten, fokus på livsmedelskvalitet, säkra livsmedel och de mervärdesprodukter som konsumenterna efterfrågar – däribland andra produkter än livsmedel och biomassatillverkning – samt genom renare och miljövänligare tillverkningsmetoder

Inom denna axel delas åtgärderna in i fyra olika grupper:

- Mänskliga resurser.
 - Fysiskt kapital.
 - Livsmedelskvalitet.
 - Övergångsåtgärder för de nya medlemsstaterna.
- **Mänskliga resurser: unga jordbrukare, förtidspensi-**

on, utbildning och information, rådgivningstjänster inom jordbruket

En rad olika åtgärder avser de mänskliga resurserna i eller i anslutning till jordbruks- och skogsbrukssektorerna.

Yrkesutbildnings- och informationsåtgärder är tillgängliga för alla vuxna som är involverade i jordbruks-, livsmedels- eller skogsbruksfrågor för att ge en lämplig teknisk och ekonomisk utbildning som avser såväl jordbrukets som skogsbrukets konkurrenskraft, markförvaltning och miljömål.

Stöd ges till *unga jordbrukare* (under 40 år) i syfte att göra det lättare för dem att starta ett jordbruk och att efter starten genomföra en strukturanpassning i sina jordbruksföretag. Med den nya förordningen kan startstödet beviljas under förutsättning att det inrättas en affärsplan, som utgör ett instrument för att garantera att det nya jordbruksföretaget utvecklas över tiden.

Förtidspension innebär att äldre jordbrukare och lantarbetare erbjuds finansiella medel (ett årligt stöd) om de lämnar gården tidigare än planerat. Den mark som då frigörs kan överföras till en annan jordbrukare som kan förbättra jordbruksföretagets ekonomiska överlevnadsförmåga eller också användas för andra ändamål än jordbruk.

Stöd kan även beviljas för att hjälpa jordbrukare och skogsägare att täcka kostnaderna för att *anlita rådgivning* i syfte att generellt nå bättre resultat på gården eller i företaget. Det finns även stöd för *inrättande av företagslednings-, avbytar- och rådgivningstjänster inom jordbruket* samt rådgivningstjänster inom skogsbruket.

• Fysisk potential

EU ger stöd till en *modernisering av jordbruksföretag* som syftar till att uppdatera och förbättra det övergripande resultatet genom att införa ny teknik och innovation, med inriktning på kvalitet, ekologiska produkter och diversifiering både på och utanför jordbruksföretagen, genom t.ex. produktion av annat än livsmedel eller genom odling av energigrödor, samt genom att förbättra miljön, arbetarskyddet, hygien och djurens välbefinnande på jordbruksföretagen. Investeringarna kan t.ex. syfta till att

modernisera jordbruksmaskiner och utrustning så att något av dessa mål uppfylls. Stöd ges även för att *höja skogens ekonomiska värde* genom investeringar.

Bättre bearbetning och saluföring av primärproduktionen inom jord- och skogsbruket kan också finansieras under åtgärden *Högre värde i jordbruks- och skogsbruksprodukter*. Denna åtgärd syftar till att åstadkomma bättre effektivitet inom bearbetnings- och saluföringsledet, främja en jord- och skogsbruksproduktion som skall kunna ge förnybar energi, införa ny teknik och innovationer, få nya marknadsmöjligheter för jordbruks- och skogsprodukter, satsa på kvalitet, få förbättrat miljöskydd och bättre arbetarskydd, hygien och djurskydd. Med den nya förordningen kommer stödet att inriktas på mikroföretag, små och medelstora företag⁸ samt andra företag upp till en viss storlek (upp till 750 anställda), eftersom dessa har bättre förutsättningar att höja värdet på lokala produkter och öka den lokala tillväxtpotentialen.

Stöd kommer också att finnas tillgängligt för *samarbete för att utveckla nya produkter, processer och tekniker* mellan jordbrukare, livsmedelsindustrin, industrin för bearbetning av råvaror samt andra parter, så att jordbruks- och livsmedelssektorn samt skogsbrukssektorn skall kunna utnyttja marknadsmöjligheterna genom allmänt spridda innovativa metoder för att utveckla nya produkter, processer och tekniker.

Slutligen kommer det också att finnas stöd för *infrastruktur som är av betydelse för utveckling och anpassning av jord- och skogsbruket* för att täcka in insatser som krävs för att kunna ta sig fram till mark på gården eller i skogen samt energiförsörjning och vattenhushållning.

⁸ I den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

• Kvalitet

När det gäller livsmedelskvalitet förekommer två olika åtgärder: stimulansbidrag till jordbrukare samt informations- och PR-åtgärder.

Stimulansbidrag kommer att vara tillgängliga för jordbrukare som frivilligt deltar i EU-omfattande eller nationella program som syftar till att höja kvaliteten på jordbruksproduktionen och produktionsmetoderna och som ger konsumenterna garantier med hänsyn till detta. Följande av EU:s kvalitetssystem berättigar till stöd:

- Skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbe-
teckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁹,
- Garanterade traditionella specialiteter av jordbrukspro-
dukter och livsmedel¹⁰,
- Ekologisk produktion av jordbruksprodukter och upp-
gifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel¹¹,
- Kvalitetsvin från specificerade områden (fso¹²).

Medlemsstaterna kan också erbjuda stöd till andra nationella livsmedelskvalitetssystem som erkänns inom ramen för deras program, under förutsättning att dessa system uppfyller en rad olika EU-kriterier. De jordbrukare som deltar kan få årliga stöd i upp till fem år, maximalt 3 000 euro per företag och år.

Stöd kan även beviljas till producentgruppers aktiviteter som syftar till konsumentinformation och marknadsföring av produkter framställda i enlighet med de kvalitetssystem som erkänns under de förstnämnda åtgärderna, och får då uppgå till maximalt 70 procent av de stödberättigande projektkostnaderna

Det kommer att finnas en särskild åtgärd som gör det lättare för jordbrukarna att *uppfylla kraven*. Genom denna åtgärd beviljas ett tidsbegränsat och gradvis nedtrappat stöd (det minskas alltså över tid) i syfte att hjälpa jordbrukarna att anpassa sig till de EU-normer i fråga om miljö, folkhälsa, djurhälsa och djurskydd, växtskydd samt arbetarskydd som ännu inte har införlivats i den nationella lagstiftningen.

• Övergångsåtgärder för de nya medlemsstaterna

Under perioden 2007–2013 kommer stöd att vara tillgängligt för de nya medlemsstaterna i form av stödåtgärder för *delvis självförsörjande gårdar* samt för inrättande och drift av *producentgrupper*, i syfte att ge dessa länder, som står inför särskilda utmaningar, en smidig övergång.

3.2 Åtgärder under axel 2 (Att förbättra miljön och landsbygden)

Stöden inom ramen för axel 2 syftar till att säkerställa att miljötjänster genomförs (genom miljöåtgärder inom jordbruket i de olika landsbygdsområdena) samt att markförvaltningen bibehålls (vilket även inkluderar områden med fysiska och naturbetingade svårigheter). Dessa aktiviteter bidrar till en hållbar landsbygdsutveckling genom att stimulera huvudaktörerna (jord- och skogsbrukare) att fortsätta med markförvaltningen, så att naturmiljön och landskapet bevaras. Detta innebär att de skyddar och förbättrar miljöns resurser och ser till att skogens resurser används på ett hållbart sätt. Sådana åtgärder bidrar också till att förhindra nedläggning av jordbruksmark i och med att stöd kompenserar för naturbetingade svårigheter eller svårigheter till följd av miljöbetingade restriktioner. Medfinansierade verksamheter bör tydligt inriktas på EU-prioriteringar som att bekämpa klimatförändringar, förstärka den biologiska mångfalden och vattenkvaliteten eller minska risken för respektive effekterna av naturkatastrofer.

⁹ Rådets förordning (EG) nr 510/2006, EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

¹⁰ Rådets förordning (EG) nr 509/2006, EUT L 92, 31.3.2006, s. 1.

¹¹ Rådets förordning (EG) nr 2092/1991, EGT L 198, 22.7.1991, s. 1.

¹² Rådets förordning (EG) nr 1493/1999, EUT L 197, 1.5.2004, s. 1.





Ett generellt krav när det gäller åtgärder under axel 2 (som ställs på stödmottagarna) är att de EU-omfattande och nationella bindande villkoren uppfylls (tvärvillkor). I annat fall kan stöden till vissa åtgärder inom axel 2 sänkas eller dras in.

Under axel 2 grupperas åtgärderna enligt följande:

• Hållbart utnyttjande av jordbruksmark

Jordbrukarna spelar en viktig roll för tillhandahållandet av miljöjänster, och därför kan stöd beviljas till jordbrukare som frivilligt undertecknar *åtaganden för miljövänligt jordbruk* för minst fem år. För vissa åtaganden kan längre perioder fastställas, beroende på vilka miljöeffekter de har. Stöden är årliga och beräknas utifrån inkomstbortfall och extrakostnader till följd av de åtaganden som har gjorts, inklusive kostnaderna för att låta transaktionen äga rum. Miljöåtgärder inom jordbruket är den enda åtgärd som är obligatorisk i landsbygdsutvecklingsprogrammen. Detta avspeglar hur denna åtgärd prioriteras politiskt. Det finns även *stöd för icke-produktiva investeringar* för att kunna fullgöra sådana åtaganden för ett miljövänligt jordbruk.

Med förordningen införs också möjligheten att bevilja årliga stöd i syfte att kompensera jordbrukarna för kostnader eller inkomstbortfall som uppstår på grund av svårigheter i de aktuella områdena i samband med tillämpningen av nätverket *Natura 2000*¹³, och genomförandet av vattenramdirektivet¹⁴.

De nuvarande åtgärderna för *mindre gynnade områden* kommer att fortsätta fram t.o.m. den 1 januari 2010 när avgränsningen av "mellanliggande områden" kommer att stöpas om, med förbehåll för en rättsakt från rådet. Den nuvarande avgränsningen av de mellanliggande områdena bygger till viss del på inaktuella socioekonomiska data. Den nya avgränsningen kommer att bygga på en reviderad uppsättning kriterier som markens produktivitet, klimatförhållandena samt betydelsen av ett extensivt jordbruk för markförvaltningen. För bergsområden och områden med särskilda svårigheter kommer de nuvarande kriterierna att fortsätta att gälla.

Stöd för djurens välbefinnande kommer också att finnas tillgängliga för jordbrukare som frivilligt gör åtaganden i syfte att förbättra djurens välbefinnande utöver gällande normer.

• Hållbart utnyttjande av skogsmark

Skogsbruket utgör ett centralt inslag i landsbygdsutvecklingen, och stöden för en hållbar markförvaltning bör omfatta ett hållbart skogsbruk och skogens multifunktionella roll. Skogen är värdefull i många avseenden: den ger råvaror för förnybara och miljövänliga produkter, den spelar en viktig roll för ekonomiskt välstånd, biologisk mångfald, den globala kolcykeln, vattenbalansen, erosionskontrollen samt förebyggandet av naturkatastrofer, och har dessutom sociala och rekreationsmässiga aspekter.

I detta sammanhang kommer stöd att vara tillgängligt för *en första beskogning av jordbruksmark, ett första införande av blandat jord- och skogsbruk på jordbruksmark, en första beskogning av annan mark än jordbruksmark, Natura 2000-stöd till privata skogsägare i syfte att kompensera för kostnader och inkomstbortfall på grund av genomförandet av nätverket Natura 2000, stöd för miljövänligt skogsbruk, restaurering av skogstillståndet och förebyggande åtgärder samt icke-produktiva investeringar* som har en koppling till stöd för miljövänligt skogsbruk.

¹³ Rådets direktiv 79/409/EEG, EGT L 103, 25.4.1979, s. 1, och rådets direktiv 92/43/EEG, EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

¹⁴ Rådets direktiv 2000/60/EG, EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

3.3 Åtgärder under axel 3 (Livskvalitet och diversifierad ekonomi på landsbygden)

Ett centralt mål för axel 3 är att se till att det finns en "levande landsbygd" samt att bidra till att upprätthålla och förbättra de sociala och ekonomiska förutsättningarna, inte minst i avlägsna landsbygdsområden som har drabbats av avfolkning. Det är viktigt att det görs investeringar i landsbygdsekonomin och landsbygdssamhällena i vidare bemärkelse i syfte att höja livskvaliteten på landsbygden, genom förbättrad tillgång till grundläggande tjänster och infrastruktur samt en bättre miljö.

Om landsbygdsområdena skall bli mer attraktiva, krävs det också att man satsar på varaktig tillväxt och skapar nya arbetstillfällen, särskilt för ungdomar och kvinnor, samt gör det lättare att få tillgång till modern informations- och kommunikationsteknik. En viktig roll spelar här jordbruksföretagens diversifiering till annan verksamhet än jordbruk, stöd till verksamhet utanför jordbruksföretaget samt en starkare koppling mellan jordbruk och andra sektorer inom landsbygdsekonomin.

Inom axel 3 finns det tre grupper av åtgärder:

- **Diversifiering av landsbygdsekonomin**

Inom denna grupp kommer tre åtgärder att finnas tillgängliga: *diversifiering till annan verksamhet än jordbruk,*

som kommer att vara tillgänglig för en medlem av ett jordbrukshushåll, *stöd för etablering och utveckling av företag,* som endast kommer att vara tillgängligt för mikroföretag, *samt främjande av turismverksamhet* (stöd som kommer att täcka småskalig infrastruktur, infrastruktur för fritids- och rekreationsändamål samt utveckling och/eller marknadsföring av turismtjänster med anknytning till landsbygdsturism).

- **Bättre livskvalitet på landsbygden**

Inom denna grupp finns det två tillgängliga åtgärder: stöd för införande av *grundläggande tjänster för ekonomin och befolkningen på landsbygden* (inklusive kultur- och fritidsverksamhet) i en by eller grupp av byar, samt småskalig infrastruktur och *bevarande och uppgradering av natur- och kulturarvet på landsbygden.*

- **Utbildning, kompetensutvecklings- och informationsinsatser**

Utbildnings- och informationsåtgärder kommer att vara tillgängliga för landsbygdsbefolkningen i syfte att uppnå målen om en ökad ekonomisk diversifiering och bättre livskvalitet på landsbygden. Stöd kommer också att finnas tillgängligt för *kompetensutvecklings- och informationsinsatser* på landsbygden (studier kring områdena, åtgärder för spridning av information om området, utbildning för personal som deltar i utarbetandet och genomförandet av en lokal utvecklingsstrategi samt PR-arrangemang och ledarskapsutveckling) samt *genomförande av lokala utvecklingsstrategier* av andra offentlig-privata partnerskap än Leaders lokala aktionsgrupper.

3.4 Leaderaxeln

Leadermodellen skall fullföljas och konsolideras på EU-nivå, genom att det som under programperioden 2000–2006 var ett gemenskapsinitiativ integreras som en obli-



gatorisk del av landsbygdsutvecklingsprogrammen som skall genomföras av medlemsstaterna under 2007–2013. Varje program skall innehålla en Leaderaxel som skall finansiera följande:

- Genomförandet av de lokala aktionsgruppernas (LAG-gruppernas) lokala utvecklingsstrategier som bygger på minst en av de tre tematiska axlarna.
- (Transnationella och interregionala) samarbetsprojekt mellan grupperna.
- LAG-gruppernas driftskostnader, det kapacitetsskapande som krävs för att utarbeta lokala utvecklingsstrategier samt informationsinsatser i området.

4. Genomförandet av

Leaderaxeln

Syftet med Leaderdimensionen är att stödja landsbygdsbefolkningen i ansträngningarna att identifiera den egna bygdens potential på lång sikt. Genom initiativet uppmuntras integrerade, högkvalitativa och originella strategier för en hållbar utveckling i olika områden, som utarbetas och genomförs av brett förankrade lokala partnerskap, s.k. lokala aktionsgrupper (LAG-grupper).

Under 2007–2013 kommer det att vara den fjärde generationen av Leader som genomförs efter initiativen Leader I, Leader II och Leader +. Inom ramen för Leader + är för närvarande 893 LAG-grupper verksamma i EU-15. Inom EU-10 har en liknande åtgärd genomförts i sex av de nya medlemsstaterna där man räknar med mer än 100 LAG-grupper. I EU-15 bor ca 52 miljoner människor i områdena där de lokala aktionsgrupperna genomför sina lokala utvecklingsstrategier.

Under programperioden 2000–2006 har stöd beviljats till transnationellt och interregionalt samarbete mellan LAG-grupperna, vilket har resulterat i mer än 300 transnationella samarbetsprojekt och ca tre gånger så många interregionala samarbetsprojekt.

Tabell : EU:s politik för landsbygdsutveckling 2007–2013

Fastställande av mål		EU-strategi Nationell strategi Program för landsbygdsutveckling
Axel 1 konkurrenskraft	Åtgärder	<p>Mänskliga resurser: Yrkesutbildnings- och informationsåtgärder Unga jordbrukare Förtidspension Anlitande av rådgivningstjänster Företagslednings-, avbytar- och rådgivningstjänster inom jordbr., samt rådgivn.tjänster inom skogsbr.</p> <p>Fysiskt kapital: Investeringar inom jordbruket/skogsbruket Bearbetning/saluföring/samarbete för innovation Infrastrukturer inom jordbruk/skogsbruk Återställande av jordbrukets produktionspotential</p> <p>Kvaliteten på jordbruksproduktionen och jordbruksprodukterna: Tillfälligt stöd för uppfyllande av krav Incitament för livsmedelskvalitet Marknadsföring av livsmedelskvalitet</p> <p>Övergångsåtgärder: Delvis självförsörjande jordbruksföretag Inrättande av producentgrupper</p>
	Finansieringsandel	Minst 10 %
	EU:s medfinansiering	Högst 50/75%*
	Territoriell tillämpning	Samtliga landsbygdsområden
Axel 2 Markanvändning	Åtgärder	<p>Hållbart utnyttjande av jordbruksmark: Bergsområden (mindre gynnade områden) Andra områden med svårigheter Natura 2000-jordbruksområden Miljövänligt jordbruk/djurskydd (obligatoriskt) Stöd för icke-produktiva investeringar</p> <p>Hållbart utnyttjande av skogsmark: Beskogning (jordbruksmark/icke-jordbruksmark) Agri-silvo-pastoral brukningssystem Natura 2000-skogsbruksområden Miljöstöd inom skogsbruket Återställande av produktionspotentialen i skogsbruket Stöd för icke-produktiva investeringar</p>
	Förutsättn. (jordbr.)	Tvårvillkor
	Finansieringsandel	Minst 25 %
	EU:s medfinansiering	Högst 55/80%*
Territoriell tillämpning	Samtliga landsbygdsområden	
Axel 3 Landsbygdsutveckling i vidare bem.	Åtgärder	<p>Livskvalitet: Grundläggande tjänster för ekonomin och befolkningen på landsbygden (inrättande och infrastruktur) Förnyelse och utveckling i byarna Samt bevarande och uppgradering av landsbygdsarvet</p> <p>Ekonomisk diversifiering: Diversifiering till annan verksamhet än jordbruk Stöd för mikroföretag Främjande av</p> <p>Utbildning, kompetensutvecklings- och informationsinsatser: Utbildning och information Kompetensutvecklings- och informationsinsatser för förberedelse och genomförande</p>
	Finansieringsandel	Minst 10 %
	EU:s medfinansiering	Högst 50/75%*
	Territoriell tillämpning	Samtliga landsbygdsområden
Leaderaxeln	Genomförande	Leaderdimensionen för utvalda områden som omfattas av de 3 tematiska axlarna
	Finansieringsandel	Minst 5 % (2.5 % i de nya medlemsstaterna)
	EU:s medfinansiering	Högst 55/80%*
	Territoriell tillämpning	Samtliga landsbygdsområden, utvalda territorier
*Den första medfinansieringsnivån gäller för samtliga regioner utom konvergensregionerna, den andra medfinansieringsnivån tillämpas i konvergensregionerna.		

politiken

4.1 Övervakning och utvärdering

Under programperioden 2007–2013 har det angetts tydligare EU-mål för detta politikområde såväl på EU-nivå som på medlemsstatsnivå (inom ramen för de nationella strategiska planerna och landsbygdsutvecklingsprogrammen). För att bättre kunna bedöma i vilken omfattning som målen uppfylls och utvärdera verkningskraften och effektiviteten hos politiken och den del av EU:s budget som satsas på landsbygdsutvecklingen, kommer övervakningen och utvärderingen av landsbygdsutvecklingsprogrammen att förstärkas. Ett gemensamt övervaknings- och utvärderingssystem har därför utvecklats, godkänts och upprättats mellan kommissionen och medlemsstaterna.

4.2 EU och de nationella nätverken för landsbygdsutveckling

På nationell och EU-omfattande nivå kommer det att upprättas ett nätverk för landsbygdsutveckling, som skall stödja samtliga aspekter som rör genomförande, utvärdering och utbyte av bästa praxis.

Varje medlemsstat skall inrätta ett **nationellt landsbygdsnätverk** för de organisationer och förvaltningar som är involverade i landsbygdsutvecklingen. Dessa nationella nätverk skall ha följande uppgift:

- Identifiera och analysera bästa praxis för landsbygds-



utveckling, tillhandahålla information om denna praxis samt anordna erfarenhets- och kunskapsutbyten.

- Utarbeta utbildningsprogram för de lokala aktionsgrupperna i inledningsskedet, samt tillhandahålla tekniskt stöd för interregionalt och transnationellt samarbete mellan LAG-grupperna.

Det europeiska nätverket för landsbygdsutveckling kommer att samla nationella nätverk, organisationer och förvaltningar som är verksamma inom landsbygdsutveckling på gemenskapsnivå. Nätverket har följande uppgifter:

- Samla in, analysera och sprida information om gemenskapens åtgärder för landsbygdsutveckling.
- Samla, sprida och på gemenskapsnivå konsolidera framgångsrika metoder för landsbygdsutveckling.
- Tillhandahålla information om utvecklingen på landsbygden i gemenskapen samt i tredjeländer.
- Arrangera möten och seminarier på EU-nivå för personer som är involverade i landsbygdsutvecklingen.
- Bygga upp och ansvara för expertnätverk i syfte att underlätta utbyte av expertis och stödja genomförandet och utvärderingen av politiken.
- Stödja de nationella nätverken och initiativ till transnationellt samarbete.



5. EU:s ekonomiska stöd till landsbygdsutvecklingen

a) Ett nytt finansiellt instrument

I förordningen om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken¹⁵ fastställs att det skall inrättas två nya fonder under 2007, som var och en finansierar en av den gemensamma jordbrukspolitikens båda pelare:

- Europeiska garantifonden för jordbruket (**EGFJ**) för pelare 1.
- Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (**EJFLU**) för pelare 2.

EJFLU:s finansieringsregler skiljer sig i viss mån från EGFJ:s finansieringsregler. Medan EGFJ finansierar sin del av den gemensamma jordbrukspolitiken på grundval av månatliga redovisningar, baseras EJFLU:s finansiering på "differentierade anslag"¹⁶ och omfattar förhandsfinansiering, mellanbetalningar och slutbetalningar.

b) Nya tillgängliga medel

Vid sitt möte i december 2005 enades Europeiska rådet om den nya budgetplanen för perioden 2007–2013. Inom denna plan anslogs 69,75 miljarder euro till landsbygdsutvecklingen. I september 2006 antog kommissionen ett beslut¹⁷ där den totala budgeten för perioden 2007–2013 fastställdes till sammanlagt 77,66 miljarder euro, eftersom den omfattar en obligatorisk modulering av de betalningar som hör till den första pelaren (4 procent under 2007 och 5 procent därefter) samt bomulls- och tobaksöverföringar. I beslutet ingår också en årlig fördelning av budgetanslagen per medlemsstat (se tabell 2). Beslutet kommer att ändras med hänsyn till Bulgariens och Rumäniens anslutning, så att även dessa båda länders anslag ingår.

Europeiska rådet har också beslutat att medlemsstater, som så önskar, kan överföra ytterligare belopp från de direkta betalningarna (maximalt 20 procent) och anslå dem till landsbygdsutveckling.

Tabell 2: Gemenskapens stöd för landsbygdsutveckling per medlemsstat 2007–2013

Löpande priser	2007–2013 totalt	varav konvergens, totalt
Belgien	418.610.306	40.744.223
Tjeckien	2.815.506.354	1.635.417.906
Danmark	444.660.796	0
Tyskland	8.112.517.055	3.174.037.771
Estland	714.658.855	387.221.654
Grekland	3.707.304.424	1.905.697.195
Spanien	7.213.917.799	3.178.127.204
Frankrike	6.441.965.109	568.263.981
Irland	2.339.914.590	0
Italien	8.292.009.883	3.341.091.825
Cypern	162.523.574	0
Lettland	1.041.113.504	327.682.815
Litauen	1.743.360.093	679.189.192
Luxemburg	90.037.826	0
Ungern	3.805.843.392	2.496.094.593
Malta	76.633.355	18.077.067
Nederländerna	486.521.167	0
Österrike	3.911.469.992	31.938.190
Polen	13.230.038.156	6.997.976.121
Portugal	3.929.325.028	2.180.735.857
Slovenien	900.266.729	287.815.759
Slovakien	1.969.418.078	1.106.011.592
Finland	2.079.932.907	0
Sverige	1.825.647.954	0
F. kungariket	1.909.574.420	188.337.515
	77.662.771.346	28.544.460.460

¹⁵ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken. EUT L 209, 11.8.2005.

¹⁶ När det gäller ett åtagandebemyndigande som bokförs år N kan betalningar göras fram till slutet av år N+2. Om åtagandet inte har uttömts efter de betalningar som har gjorts, skall dessa inställas automatiskt så snart som N+2 har löpt ut.

¹⁷ Kommissionens beslut av den 12 september 2006 om den årliga fördelningen per medlemsstat av gemenskapens stöd för landsbygdsutveckling under perioden 1 januari 2007–31 december 2013. EUT L 261, 22.9.2006, s. 32..

c) Finansiella kontroller

Medlemsstaterna måste se till att nödvändiga system för förvaltning och kontroll har inrättats enligt de olika krav som har fastställts. Detta omfattar bl.a. följande:

- En tydlig beskrivning av de olika organens funktioner när det gäller administration och kontroller, och en tydlig fördelning av arbetsuppgifterna inom varje organ.
- En klar gränsdragning mellan administration och kontroller, och en klar ansvarsfördelning inom varje organ.
- Tillräckliga resurser för att varje organ skall kunna fullgöra sina uppgifter.
- Effektiva internkontroller.
- Effektiv rapportering och övervakning.
- Revision och kontroller av att alla rutiner fungerar på ett tillfredsställande sätt samt rutiner som ger garantier för tillfredsställande revisioner på olika nivåer.
- Tillförlitliga system för bokföring, övervakning och ekonomisk rapportering.

Inom ramen för det nya tillvägagångssättet kan kommissionen minska eller ställa in betalningar för de båda fonderna, medan instrumenten för räkenskapsavslut och kontroll av överensstämmelse används för att verifiera medlemsstaternas utgifter.

Cheferna för de utbetalande organen kommer att överlämna räkenskaper omfattande samtliga ersättningskrav under ett år samt en revisionsförklaring. Räkenskaperna och revisionsförklaringen utgör medlemsstatens mot svarighet till den revisionsförklaring som lämnas av generaldirektören för kommissionens generaldirektorat för jordbruk och landsbygdsutveckling.

Årsräkenskaperna kommer att åtföljas av ett revisionsuttalande och en rapport från en oberoende revisionsenhet. Denna revisionsenhet kommer att arbeta i enlighet med internationell revisionsssed och de regler som har fastställts av kommissionen.

Allt detta bör bidra till att förenkla den finansiella förvaltningen av den gemensamma jordbrukspolitiken genom att skapa ökad tydlighet och insyn kring kommissionens och medlemsstaternas roller och ansvarsområden

d) Medfinansiering

EU:s medfinansieringsnivåer bör fastställas per axel och vara som lägst 20 procent och som högst 50 procent (75 procent i "konvergensregioner"¹⁸). För axel 2 och Leaderaxeln kan medfinansieringen uppgå till 55 procent (80 procent i konvergensregioner), vilket visar hur viktiga dessa prioriteringar är på EU-nivå. För de yttersta randområdena och Egeiska öarna kan den maximala medfinansieringsnivån höjas till 85 procent.

6. För mer information

Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för jordbruk:

Landsbygdens utveckling

http://ec.europa.eu/comm/agriculture/rur/index_en.htm

Leader +

<http://ec.europa.eu/comm/agriculture/rur/leaderplus/index.htm>

¹⁸ Medlemsstater och regioner vars BNP per capita understiger 75 % av EU-genomsnittet.

Bilaga

Rådets Förordning (EG)

nr 1698/2005

Stödbelopp och stödnivåer

Syfte	Belopp i EUR eller nivå	
Startstöd (*)	55 000	
Förtidspension	18 000	Per överlåtande part och per år
	180 000	Totalt belopp per överlåtande part
	4 000	Per anställd och per år
	40 000	Totalt belopp per anställd
Rådgivningstjänster	80 %	Av de stödberättigande kostnaderna per typ av rådgivningstjänst
	1 500	Högsta stödberättigade belopp
Stödnivå för att modernisera jordbruksföretag	60 %	Av unga jordbrukares stödberättigande investeringar i sådana områden som avses i artikel 36 a i, ii och iii
	50 %	Av andra jordbrukares stödberättigande investeringar i sådana områden som avses i artikel 36 a i, ii och iii
	50 %	Av unga jordbrukares stödberättigande investeringar i andra områden
	40 %	Av andra jordbrukares stödberättigande investeringar i andra områden
	75 %	Av stödberättigande investeringar i de yttersta randområdena och på de mindre egeiska öarna i den mening som anges i förordning (EEG) nr 2019/93
	75 %	Av stödberättigande investeringar i de medlemsstater som anslöt sig till gemenskapen den 1 maj 2004 för genomförandet av rådets direktiv 91/676/EEG (1) under högst fyra år från och med anslutningen i enlighet med artiklarna 3.2 och 5.1 i det direktivet
Stödnivå för att höja skogens ekonomiska värde	60 % (**)	Av stödberättigande investeringar i sådana områden som avses i artikel 36 a i, ii och iii
	50 %	Av stödberättigande investeringar i andra områden
	85 % (**)	Av stödberättigande investeringar i de yttersta randområdena
Stödnivå för att höja värdet på jordbruks- och skogsbruksprodukterna	50 %	Av stödberättigande investeringar i regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet
	40 %	Av stödberättigande investeringar i andra områden
	75 %	Av stödberättigande investeringar i de yttersta randområdena
	65 %	Av stödberättigande investeringar på de mindre egeiska öarna i den mening som anges i förordning (EEG) nr 2019/93
Högsta belopp för att följa normer	10 000	Per företag
Högsta belopp för att delta i kvalitetssystem för livsmedel	3 000	Per företag
Stödnivå för informations- och PRverksamhet	70 %	Av de stödberättigande kostnaderna för verksamheten
Högsta belopp för jordbruksföretag som är delvis självförsörjande	1 500	Per jordbruksföretag och per år

Predmet	Čiastka v eurách alebo sadzba	
Producentgrupper: en övre gräns som är lika med en procentandel av den saluförda produktionen under de fem första åren efter godkännandet	5 %, 5 %, 4 %, 3 %, och 2 % (***)	För år 1, 2, 3, 4 respektive 5 för saluförd produktion upp till 1 000 000 EUR
Dock: under vart och ett av de fem första åren, högst	2,5 %, 2,5 %, 2,0 %, 1,5 % och 1,5 % 100 000 100 000 80 000 60 000 50 000	För år 1, 2, 3, 4 respektive 5 för saluförd produktion över 1 000 000 EUR Za 1. rok Za 2. rok Za 3. rok Za 4. rok Za 5. rok
Lägsta stöd för svårigheter	25	Per hektar UJA
Högsta stöd för bergsområden med naturbetingade svårigheter	250	Per hektar UJA
Högsta stöd för områden med andra svårigheter	150	Per hektar UJA
Initialt högsta Natura 2000-stöd under en period	500 (****)	Per hektar UJA
Normalt högsta Natura 2000-stöd	200 (****)	Per hektar UJA
Ettåriga grödor	600 (****)	Per hektar
Specialiserade fleråriga grödor	900 (****)	Per hektar
Övrig markanvändning	450 (****)	Per hektar
Lokala raser som riskerar att försvinna från djurhållningen	200 (****)	Per djurenhet
Djurskydd	500	Per djurenhet
Högsta årliga bidrag för att täcka inkomstbortfall på grund av beskojning		
– för jordbrukare eller deras sammanslutningar	700	Per hektar
– för övriga fysiska personer eller privaträttsliga enheter	150	Per hektar
– Stödnivå för startkostnader	80 % (**) 70 % 85 % (**)	Av stödberättigande kostnader i sådana områden som avses i artikel 36 a i, ii och iii Av stödberättigande kostnader i andra områden Av stödberättigande kostnader i de yttersta randområdena
Natura 2000-stöd och stöd för miljövänligt skogsbruk, per å		
– lägsta belopp	40	Per hektar
– högsta belopp	200 (****)	Per hektar

(1) Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1

(*) Startstöd kan ges som ett engångsbidrag på högst 40 000 EUR, eller i form av en räntesubvention vars kapitaliserade värde inte får överstiga 40 000 EUR. Vid en kombination av de båda stödformerna får stödet inte överstiga 55 000 EUR.

(**) Gäller inte för statligt ägda tropiska eller subtropiska skogar och skogsarealerna på följande territorier: Azorerna, Madeira, Kanarieöarna, de mindre egeiska öarna i den mening som anges i förordning (EEG) nr 2019/93 och i de franska utomeuropeiska departementen.

(***) När det gäller Malta kan kommissionen fastställa ett lägsta stödbelopp för sektorer i vilka den totala produktionen är extremt låg.

(****) I undantagsfall kan dessa belopp höjas, med beaktande av särskilda och motiverade omständigheter i landsbygdsutvecklingsprogrammen.



Europeiska Kommissionen Generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling

Denna skrift har tagits fram i informationssyfte och är inte rättsligt bindande.

För ytterligare upplysningar

Rue de la Loi 200, B-1049 Bryssel
Belgien

Telefon

Direktna linija (+32)229563 63
Telefonska centrala (+32)22991111

Fax

(+32)22991761

Internet

http://ec.europa.eu/agriculture/index_sv.htm

ISBN 92-79-03705-6

